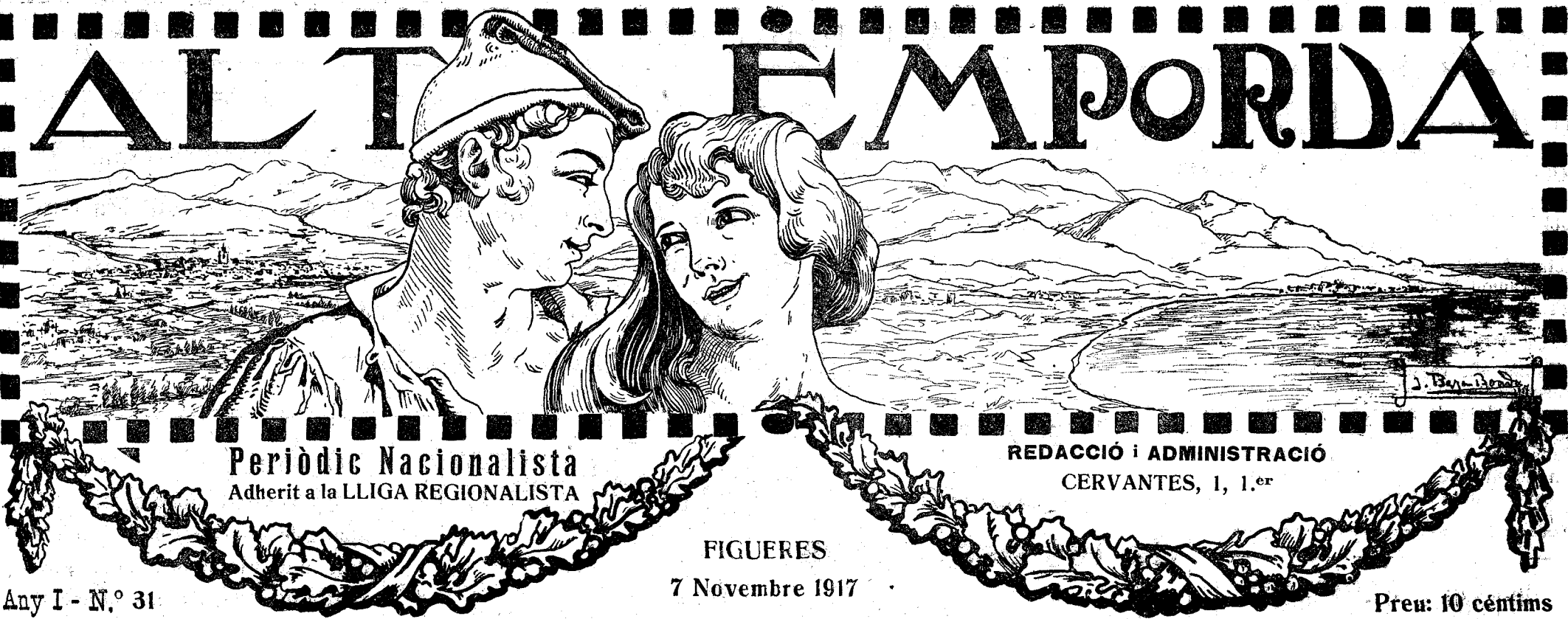

ALTIÈMPORDÀ

Periòdic Nacionalista
Adherit a la LLIGA REGIONALISTA

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ
CERVANTES, 1, 1.er

FIGUERES

7 Novembre 1917

Preu: 10 cèntims

Any I - N.º 31

Pensant en l'interès suprem de la Ciutat

VOTEU

la següent candidatura que millor la representa:

En Felip Clonch i Broch

AGRICULTOR

N'Antoni Costa i Ferran

COMERCIANT

En Lluís Fita i Salvatella

INDUSTRIAL

En Josep Sans i Roquer

ADVOCAT

RENOVACIÓ

Arreu es sent una necessitat de renovació. La renovació és el mot d'ordre. El renovellament és com una fretura biològica que es manifesta entre tots els estaments polítics i socials. I si aital mutació, depuració o perfecció de nostra vida pública ha de ser un fet positiu, cal que prengui un caràcter orgànic o integral, cal que compregui des dels llocs més alts de la política als més humils; cal que no sols sigui en els ministeris i en el parlament, és precis que també l'obra excelsa de la democràcia deixi sentir la nova empremta en els municipis.

Ara és ocasió. Ara la llei amb el seu

manament crida als ciutadans per a elegir als qui han de col·laborar, de contribuir dins l'administració municipal, i fóra una senyal de decadència ciutadà, d'enagament d'una arma i un dret tan digne com el del sufragi, la indiferència i l'apatia.

Certament que en la nostra ciutat es parla molt d'eleccions, que hi ha vertadera animació en els cercles polítics, que hi ha diverses candidatures que es disputen la victòria, més és precis reconèixer que si bé en qualquena s'hi veu palpitant un ideal, en altra s'hi obira més que la lluita per un ideal ciutadà, la baralla per personalismes, per vells odis, per rancúnies.

No hem de senyalar-les, car en nostra reduïda vida ciutadana són prou conegudes les banderes que ostenten els diversos partits que en l'elecció vinent intervenen. Però sens atacar-nos obertament, sens atrevir-se a dir-ho clarament, per part d'adversaris s'intenta desvirtuar la significació de la nostra candidatura.

Per ço volem respondre-hi ben alt. Es ben *figuerenca* i ben *catalana*; fonament d'ordre i garantia de *llibertat*. Aquests i no altres són els emblemes de la senyera que els nostres candidats enarboren.

Es ben *figuerenca*, perquè els noms que la integren són representatius d'un afecte palesat en totes ocasions per nostra úrbs, que els nostres candidats estimen orgullosos com a fills i que volen ben gran, ben rica, ben formosa, perla que remati la formosor del nostre Empordà.

Es ben *catalana*, puix creients en la religió de l'amor a Catalunya són els homes que l'encarnen, i per les reivindicacions de la terra catalana, ells laboraran com a consellers, si surten triomfants, com hi han propugnat com a senzills ciutadans.

Es fonament d'ordre, perquè solament amb el respecte a tots els estaments i a institucions tradicionals i costums dels nostres avis, poden tots els ciutadans conuiu i trobar-se garantits en ses idees i conviccions.

Es garantia de *llibertat*, perquè també les fretures lligítimes de lliberació les reculliran els nostres homes, sens sectarismes de cap mena, sinó amb un ampli esperit modern i renovellador.

A votar doncs, figuerencs, la candidatura regionalista.

LA LLUITA EN LA COMARCA

ROSES

La candidatura regionalista d'aquesta població és integrada pels noms prestigiosos i coneguts de Don Josep Sabaté (actual Alcalde qui va a la reelecció) i de Don Ramon Rahola, volguts amics nostres. La victòria hi està assegurada.

PORT-BOU

També els regionalistes de Port-Bou prenen part en les eleccions presentant-hi per-candidats als nostres amics Don Jaume Ribera i D. Jaume Bosch. Pel prestigi d'aquests noms i per la simpatia que han mogut no és aventurat predir que el triomf coronarà els esforços dels nostres amics.

OFICINES ELECTORALS

En la "Lliga Nacionalista de l'Alt Empordà" són obertes les Oficines Electorals a disposició dels seus amics per a resoldre'ls-hi qualsevol qüestió relacionada amb les eleccions municipals.

CIUTADANIA

Hem proclamat nosaltres repetidament el desig d'obtenir per a la nostra població el màxim cabal d'iniciatives urbanes que la portessin, amb l'assenyament de tots els seus fills, a ésser ciutat admirada, urbs avançada d'entre totes les altres poblacions paelles.

Aquest desig nostre, aquesta aspiració ciutadana per la qual propugnem, és bandera essencial de combat de la nostra candidatura, i li dona una significació de ciutadania que és la seva millor executòria.

La ciutat viu en nosaltres, la ciutat es mou en nosaltres i en les nostres aspiracions, i els nostres dalers són les seves ànsies de vida. La ciutat és la germana gran qui venerem i respectem, i un manament a ella el senten ben fonament els seus ciutadans.

Heu's-aquí la significació, l'alta significació de la nostra candidatura, que hem recaptat per la lluita vinenta: avui la nostra ciutadania és promesa de l'actuació municipal a desplegar; demà la nostra ciutadania fóra, en els resultats obtinguts, penyora de civilitat altíssima.

VOLEM una ciutat nova damunt la renovació dels esperits; **VOLEM** una població moderna, oberta a tota cosa d'altri, i a la vegada ben íntima i cordial; **VOLEM** un ideal col·lectiu ciutadà que a tots ens faci moure en una mateixa voluntat, i ens ajunti totes les energies; **VOLEM** i aspirem a encarrilar dignament els primers batecs de reformació que es manifesten.

Totes aquestes fal·leres, totes aques-

tes desitjarecs, diuen una sola cosa: **RENOVACIÓ.**

Renovar la vida municipal, portant-hi noms amb suficients garanties de la seva bona tasca; renovar els ideals de la ciutat, donant-li nous atributs en les seves lluites rurals, i oferint-li més amples horitzons de ciutadania; renovar la migradesa d'avui, i portar-hi la sanitària impulsió de tota modernitat necessària.

I això serà la veritable orientació ciutadana per damunt de tot perjudici.

Campanya partidista

L'actitud de les esquerres

Podrà no ésser patriòtic ni just, però és humà i és partidista, que vol dir egoista en política, l'aldarull de les que es diuen esquerres contra el Govern. No és pas corrent, en política, fer sacrificis. Les esquerres no l'han volgut fer, per què era molt gros.

Dir a les seves masses:—Ciutadans: s'ha trasbalsat la vida d'Espanya; tenim un bon Govern que realitzarà l'objectiu de l'Assemblea, vindran unes Corts sobiranes; s'ha acabat el centralisme...!—era igual que dir-los: pleguem el ram.

I si no en tots, en alguns dels homes influents de les esquerres, el canvi de règim és un perill. No ignora ningú les concomitancies, els pactes, les intel·ligències inconfessables d'alguns homes de les esquerres amb els vells partits. Quants els deuen les actes! Quants els deuen la posició social!

I perdre això, cria mala sang.

Les masses no es mouen amb obra positiva; no són mai governamentals; necessiten la protesta, per a moure's de casa; la vibració d'una campanya oposicionista. Lo contrari és llicenciar-les.

Heu's-aquí el motiu de l'aldarull de les esquerres. Els seus directors han cregut que si els deien la veritat, perdrien les masses. I l'han estafeta. Quan els actes del nou Govern vinguin a provar que la política espanyola, seguint els principis de l'Assemblea de Parlamentaris, és capgirada i oberta ampla via a la regeneració d'Espanya, ja trobaran la manera de desfigurar els fets. No faltarà un ¡Cierva, no! o una altra cosa per l'estil, per a enganyar les multituds.

(De La Veu de Catalunya.)

Els nostres noms formen la candidatura ciutadana per excelència, ja que en ella és allí on millor s'hi conclouen totes les pures necessitats figuerenques, eixarregides aquests darrers temps per unes lluites desprestigiades d'ineficàcia.

L'ESFORÇ PROFITÓS

Ja és sabut que en tota iniciativa que hom es proposi tirar endavant hi cal una fè augusta d'apostolat per tal de no defallir davant dels inconvenients i dels desbarbs qui sorgeixen en ésser començada tota activitat. Cal, abans que tot, estar convençut de l'imperatiu amb què s'imposa el fi a realitzar, que reclama l'atenció especialitzada d'aquell qui s'ha assenyalat dintre d'un esforç orgànic i integral el caire de l'obra més apropiat a les seves disciplines; però és precis, també, demostrar abans la necessària preparació en la tasca empresa, i saber-se capaç de tornar eficient el treball emprès, no malmetent amb mans barroeres la finalitat desitjada i que altres, amb més assabentament, podien haver aconseguit.

Malgrat de les traves que una organització centralista imposa als Ajuntaments del nostre país, és prou ample encara el seu camp d'acció i d'iniciatives per a que dintre d'ell s'hi pugui dur a cap alguna obra de fi concret i orgànic d'avanç ciutadà, empenyent cap a viaranyes de modernització els rancis i avesats programes de vida municipal.

La responsabilitat qui és contreta amb tota col·laboració dins un programa de activitat fa que sigui precis, per a apareixe-hi en identificació absoluta, saber-se representat sense reserva en les aspiracions que en el mateix programa s'hi propugnen. I això solament s'assoleix donant-li un estens caràcter col·lectiu dintre del qual s'hi trobin confosos tots els anhels encaminats a un mateix fi, i prenent-lo com a obra de la ciutat tota.

Aleshores l'ideal té l'amplitud majestuosa de cosa viva i d'intimitat abellidora, i aquells qui amb dites condicions se trobin encara fóra del cercle d'iniciatives, no hi foren tampoc capaços de cap ajut ni de cap col·laboració. Els seus ideals ciutadans dintre la seva mateixa rancúnia serien jutjats.

L'esforç profitós, l'apta col·laboració ha de cercar-se en aquells homes qui se senten a tot instant lliures de les conseqüències d'accions passades, i poden manifestar-se a cada moment amb tota puritat i interès.

Pel període de vida intensa que en la ciutat ha començat, és necessari dur al nostre municipi homes de prou elevació moral per a que la seva intervenció en les tasques municipals sigui sempre posada a raó dels assumptes que es debatin, cercant en tota cosa el lloc de convergència que pugui unificar els diversos punts de mira sobre un cas concret. La «Lliga Nacionalista de l'Alt Empordà», interpretant aquesta voluntat, presenta per candidats a les vinents eleccions uns homes de tothom coneguts i respectats per a que siguin en el Consistori,—cas d'anar-hi pel sufragi dels seus conciutadans,—garantia afermançada de que en cada qüestió sabran ésser dignes procuradors dels interessos de Figueres, col·laborant i ajudant a la vegada en la tasca de reconstrucció popular.

Figuerencs! Si accepteu el nostre pensament, contribuïu tots plegats al triomf de la nostra candidatura.

Elector!

A l'augusta funció del sufragi ajunta-hi la propaganda dels candidats que ofereixin la màxima garantia de catalanitat i absència de prejudicis. Vota i propaga els candidats de la "Lliga".

Felicitant a En Ventosa

La «Lliga Nacionalista de l'Alt Empordà», la «Joventut Nacionalista» i la Redacció d'«Alt Empordà» han cursat cada una un telegrama de felicitació a En Ventosa i Calvell, representant dels ideals i voluntats de Catalunya dintre el Govern d'Espanya, en el moment de la seva elecció a Ministre d'Hisenda.

El senyor Ventosa a cada un dels felicitants ha agrait telegràficament, i a català, la felicitació entusiasta que se transmetia.

Per l'eficàcia del règim d'autonomia municipal que es reclama, és necessari que aquells qui tinguin a seu compte els interessos comuns siguin penyora del seu amor a la ciutat i d'una recta administració desproveïda de tots els prejudicis que poguessin entrabancar-la.

Ciudadà! La nostra candidatura t'ofereix aquestes garanties. Vota!

La nostra candidatura

Pel Districte 1er

(Institut i Teatre)

En Felip Lluch i Broc

Pel Districte 2^{on}

(Carrers Nou i Muralla)

N'Antoni Costa i Ferrer

Pel Districte 3er

(Carrer de Colon)

En Lluís Fita i Salvatell

Pel Districte 4^{on}

(Cambra Agrícola)

En Josep Sans i Roques

Per Figueres, nostra volguda ciutat voteu-la i feu-la votar.

No és possible d'alçar un ideal col·lectiu al damunt d'un exclusivisme personal, la qual cosa algú la nostra ciutat encara no ha sabut comprendre.

Ciudadà!

El teu vot pot esdevenir assenyalador d'aspiracions renovadores de Figueres. Vota, i vota a consciència: no entelis amb una abdicació la primera simpatia que en tu s'hi hagi despertat. La nostra candidatura porta la més clara significació ciutadana. I si els demés voten per un partidisme, tu fes-ho més dignament: **VOTA PER LA CIUTAT.**

DEL MOMENT POLITIC

SORTINT AL PAS

La cridòria que alguns han alçat a l'entorn de la solució de la darrera llarga crisi ministerial, filla d'incomprensions quan no ho és d'evident mala fe i conveniència de capgirar la veritat dels fets, és dominada per la paraula augusta del President de l'Assemblea dels Parlamentaris, l'il·lustre Raimon d'Abadal, qui va saber mantenir amb ple civisme i dignitat suprema l'autoritat de l'Assemblea quan volia ésser negada i desfeta pel Govern d'En Dato.

Dilluns passat es feia a Barcelona la presentació dels candidats que la «Lliga Regionalista» patrocina en les eleccions municipals, i en el discurs que el senyor Abadal pronunciat com a President d'aquella entitat va fer referència clara i oberta als esdeveniments polítics. L'autoritat de la seva paraula prengué aleshores tota majestuositat.

Reproduïm a continuació ço que ell digué referent al moment polític.

El triomf de l'Assemblea

I ara és precís, com ja vos he dit, que parlem de lo passat els darrers dies a Madrid, del que hem fet en el camí seguit en la nostra actuació fins arribar a la solució de la crisi, solució que proclamem com el triomf més gros dels obtinguts fins avui.

Dins de pocs dies, aquesta mateixa setmana, no en el lloc restringit d'aquesta casa, sinó en lloc que el pugui sentir tot Barcelona, En Cambó explicarà la transcendència del fet; però abans, recent tornat jo de Madrid, no puc excusar-me, ni que sigui com mera conversa, d'explicar lo passat aquests dies.

Vosaltres sabeu com es va provocar la crisi. Anunciada per al dia 29 la reunió plenària de la segona Assemblea, anunciades el 26 i el 27 les reunions de la ponència segona i tercera per acordar els dictàmens que s'havien de presentar a l'Assemblea plenària, es provoca la crisi, indubtablement originada a l'entorn de l'Assemblea.

Aquesta és la característica de la crisi, la d'ésser motivada per aquella Assemblea que havia estat negada; aquella Assemblea que sentà les fites del 19 de juliol, i faltava veure si aconseguïen triomfar altra vegada les atàviques organitzacions de gremis que se'n diuen partits madrilenys, o triomfaria l'esperit de renovació constitucional.

Oberta la crisi, començaren les consultes, i les primeres foren les protocolars, les dels presidents de les Cambres, ex-presidents del Consell i ex-presidents de Cambres, i en aquestes consultes se sent sempre una mateixa paraula (salvant excepcions que val més que no persoliti): la paraula «ministeri de concentració». I si recordeu que en l'Assemblea del 19 de juliol una de les bases aprovades deia que per a poder reunir unes Corts que fossin de sincera expressió dels desigs del poble no hi havia més remei que formar un ministeri d'àmpla concentració que fos garantia de que no hi hauria imposicions governamentals sobre el sufragi del poble, veureu com comença amb les consultes la primera victòria de l'Assemblea. (Molt bé, molt bé)

Acabades aquestes consultes protocolars, s'arriba al dimarts de la setmana en què es reuní el plenari de l'Assemblea, i com si hi havés un parèntesi, la vida política sembla suspesa, es produeix una

espectació estranya, efecte de la idea de què en la reunió plenària quelcom important havia de passar.

Té lloc l'Assemblea al local de l'Ateneu de Madrid, que ens cedí generosament la seva casa després d'haver nos estat tancats el Congrés i el Senat, negant-nos un lloc que de dret ens pertany. I l'Assemblea, i això semblà estrany a molts, no sols respongué a l'espectació general, sinó que fou un coronament esplèndid de la nostra tasca, millor encara que la primera del 19 de juliol.

Vos han arribat notícies de la unanimitat extraordinària amb què foren aprovades les conclusions i els dictàmens que contenien les aspiracions de tots els elements allí congregats i que són la base de la reconstitució constitucional d'Espanya. I vos arribà també la nota d'haver estat cridat el Catalanisme, és a dir, la personificació més vivent d'aquest esperit de reconstitució, al Palau Reial.

Va ser cridat en Cambó precisament en els moments en què era a l'Assemblea, i va contestar que esperessin que acabés de complir el deure que li havia encarregat el poble i després aniria a complir l'altre deure. (Grans aplaudiments.)

En aquells moments greus, solemnes, en aquells moments en què anava a fer sentir la seva veu al Rei, s'aixecà a l'Assemblea per dir que nosaltres no participarem en cap govern que, per sa estructura, no respongués als acords del 19 de juliol, i un cop en el govern, continuariem mantenint una adhesió ferma als acords del 30 d'octubre. I no havent-hi gairebé solució de continuïtat, el que a les set deia al poble representat per l'Assemblea, a les vuit ho repetia dins del Palau al Rei.

I veu's-aquí empalmada l'Assemblea amb la crisi espanyola en forma tal que no pogués desglosarse: o sortiria vençuda o sortiria triomfadora per a començar la tasca de la renovació.

Els tràmits de la crisi

Això és el que ha succeït. Aquella Assemblea que no se celebrà el 19 de juliol (rialles) el vespre del 30 d'octubre era la clau que ha girat l'avenir d'Espanya i de Catalunya i de les nostres aspiracions. (Molt bé.) La crisi ha estat llarga com cap i plena de dificultats. Jo he passat vuit dies que em semblen vuit setmanes i en el meu cervell es confonen les dates atribuint potser al dimarts coses que han passat el dijous i al dimecres coses del dilluns. Amb desordre i en to de conversa us aniré explicant la crisi i la seva resolució.

La crisi ha estat llarga i difícil. Havia de ser-ho; ho exigia el resultat a que havia de respondre. ¿Què eren abans les crisis a Espanya? Dugues colles no diferenciades de doctrina, que havia d'acabar l'una per què pugés l'altra colla (rialles), essent l'única dificultat si havia d'anar una persona o una altra als ministres. Ara era diferent; es tractava del que havia estat nexa de l'Assemblea dels Parlamentaris, de desfer els torns dels partits i de desfer el «tinglado» de la política strafeta; i se sentiren crits, planys i grinyols, i encara se'n senten, dels que es defensaven per a continuar seguint el torn poc més o menys com abans, resistència natural en els falsificadors de la política. Això portà una altra conseqüència, que va ésser la desorientació. Eren moltes nous els que servien, i com que no hi havia les antigues proporcions, d'En Maura anaven a En Garcia Prieto i d'En Garcia Prieto tornaven a En Maura, no sabent sortir del pas.

No hi ha una crisi en la Història d'Espanya com aquesta, i el seu procés ha estat clar igual que hagués estat al mig

del carrer. Les diferències eren en els plans en què es movien les diverses opinions. No hi havia, com altres vegades, solament les intrigues dels partits i els personalismes i naturalment anaven desorientats.

La primera solució que s'oferió va ésser l'encàrrec que es feu a En Sánchez de Toca per a formar un ministeri de concentració i l'interessat va anar a buscar persones de l'Assemblea i vingué a nosaltres. En Cambó preguntà a En Sánchez Toca si el govern que volia formar respondria als principis de l'Assemblea i ratificaria els acords de la del 30 d'octubre. En Sánchez Toca respongué que si carrils, que si reforma dels municipis. En Cambó li preguntà què opinava respecte l'autonomia, i contestà que no reconeixia l'existència de les regions. ¿I doncs per què ens convidà? Va ésser rebutjat l'ofertament. (Molt bé.)

Vingué la curta temptativa d'En Garcia Prieto, i a les poques hores renuncià per les dificultats que s'oferien, i en aquestes vingué En Maura.

En Maura, a l'intentar el Gabinet de concentració demanà també la col·laboració regionalista. Se li preguntà respecte a la finalitat de l'Assemblea i quina estructura volia donar al Govern. Va veure's clar que, amb tot i les ànsies de renovació, que jo sóc el primer en reconèixer a En Maura, el seu ministeri no responia a l'Assemblea, i també li negarem la col·laboració que ens demanava. Aquesta negativa En Maura la comprengué i l'aprovà interiorment, ja que hagué de reconèixer que el Govern que anava a formar no responia a les finalitats de l'Assemblea.

Després arribarem a la darrera temptativa d'En Prieto, i al demanar el nostre parer se li feu la mateixa demanda: que volíem una estructura i una finalitat corresponents a l'Assemblea del 19 de juliol i del 30 d'octubre. Això no trobà dificultats i fou acceptat, i per això els nostres amics formen part en el ministeri. (Llarga ovació.)

Nosaltres i ells

I ara us tinc de dir, als que sou aquí i de fóra: Tenim dret a que la nostra llealtat, sempre reconeguda, no sigui sospitada ni posada en dubte, i la permanència dels nostres amics en el Govern és sols la garantia de què la llealtat s'ha complert. (Ovació i aclamacions.) La crisi s'ha resolt sota la base de la participació en el Govern, i si aquest no volgués seguir el camí iniciat, la crisi la provocarien els nostres amics, i les ànsies de transformació que se senten a Espanya seguirien i potser anirien per camins ben diferents. (Grans aplaudiments.)

Vull parlar-vos d'alguna cosa també interessant, amics i companys, i és del que s'ha dit de diferències sorgides entre els de l'Assemblea i de suposades traïcions nostres, i a la boca ha de acudir el que tinc al cor. Entre els partits que han pres part en l'Assemblea hi ha hagut una llealtat absoluta, i des d'aquí haig de retre tribut a tots els elements que hi han format tant el 19 de juliol com el 30 d'octubre; però de la mateixa manera que reconeixer la llealtat dels altres, s'ha de reclamar el reconeixement de la llealtat nostra.

La base cabdal de l'Assemblea era que estava integrada per diferents partits que significaven actuacions contrapuntades d'elements que han lluitat entre si i que continuarien lluitant. Era una unió de coincidències, en la qual cada formant conservava la unitat i la integritat dels seus propis fins i procediments. L'assemblea no és un partit, i si s'hi convertís perdria força. Precisament la seva força és la unió de diferents elements per anar cap a coincidències salvadores. (Molt bé.) Nosaltres, a l'entrar-hi, no renunciàrem a res ni als altres tampoc ho volien, i s'hi hauria perdut així que hi hagués hagut el més lleu renunciament. No hi havia cap

més compromís i es deixaven lliures tots els altres compromisos.

Al formar-se el Gabinet Garcia Prieto, alguns elements de l'Assemblea es neguen a col·laborar-hi. Perquè? Per incompatibilitat amb els fins de la Assemblea? No. Per compromisos seus d'esquerra, no de l'Assemblea. (Molt bé.) Per «vetos» posats a persones. I nosaltres, en ares de la doctrina, no podíem rebutjar cap nom, qualsevulla que fos. (Aplaudiments prolongats.) La situació és clara i no admet equívocs de cap mena. Si els ministres nacionalistes no sostenen els principis de l'Assemblea—cosa impossible, però que extremant la hipòtesi podem dir-ho—tota guerra que se'ls fes fóra justa; més si compleixen els principis no es pot dir mai que hagin mancat als seus compromisos. (Aplaudiments.) Si ells posen a contribució la seva activitat, energia i talent per aconseguir els fins de l'Assemblea, no és lícit fer-los impossible la seva vida de Govern, i les mostres públiques són que es portaran a la realització.

Distincions necessàries

L'Assemblea tenia dugues finalitats diferents, encara que encaminades a un sol resultat: actuació del Govern i actuació del Parlament; fixem-nos en la distinció. Les conclusions del 19 de juliol eren actuació de Govern i les del 30 d'actuació del Parlament.

Erem als temps d'En Dato, que semblen tan llunyans (rialles), i l'Assemblea acordà unes conclusions. (El senyor Abadal llegeix les conclusions de la del 19 de juliol). Representaven les conclusions la desaparició del govern d'En Dato i ho hem conseguit. Ha arribat la declaració ministerial i s'hi parla de convocar unes noves Corts. Les eleccions no estan convocades per un govern de partit, ja que en formen part des d'En La Cierva i Fernández Prada, de l'extrema dreta, fins a En Jimeno i a En Rojés, de l'esquerra. Hi ha l'Aicala Zamora, demòcrata, i En Jimeno, romanonista, i hi ha el nostre Ventosa que al cor hi té un ciri encès a l'altar de la purificació del sufragi. Un Govern així no pot falsificar el sufragi, perquè llançaria uns ministres contra els altres i la més lleugera pressió contrapuntaria els grups que el formen. (Molt bé.) La condició essencial era que anés al Ministeri de la Governació una persona apartada dels partits, i així ni dels ministres ni dels governs civils ni de les delegacions d'Hisenda es podrà fer la més petita amenaça. (Aplaudiments.)

Aquest nou estat és d'una transcendència immensa i significa que a la política espanyola no hi hagi l'indigne encasellat. (Molt bé.) A Madrid no se n'han donat compte encara del tot del canvi. (Rialles.) Ja no hi haurà corrués d'aspirants que vagin a demanar les actes dels districtes que ni saben on són. Ara es trobaran a la Porta del Sol desolats, sense saber si han d'anar a Llevant o a Ponent, si al Nord o bé al Migdia. (Aplaudiments.)

Això ho sabeu. I que aquest ministeri de concentració representa l'ideal de la Assemblea, ho prova el desballestament dels partits polítics i la desautorització que En Prieto ha sofert de les colles de milloques que, en forma de 22 ex-ministres, vénen a indicar el triomf de les nostres aspiracions. Si els Burells, Villanueva i altres no obressin així podríem dubtar, i ara, al despullar a En Prieto de la direcció, llença aquest el trist atribut i el canvia pel de patriota de l'Espanya de demà. Es compleix, doncs, l'anhel de la Assemblea.

En Ventosa i En Rodés amb la declaració especial han vist sancionats els seus principis per l'Assemblea en ple i pel Rei. O s'ha de plantejar immediatament la qüestió de confiança o bé queda acceptat el compromís de què les pròximes Corts portin avant les conclusions de l'Assemblea. (Aplaudiments.)

Els acords respecte a sobirania popular i altres extrems no poden ésser una declaració de Govern, perquè el Parlament, fill del poble, és el que ha de fer-ho, i si ara s'haguessin volgut definicions especials en nom de dogmes infrangibles, de coses desitjables, hauria estat volguer-ho imposar per sobre del sufragi universal i s'hauria negat el principi total.

"La Electricidad"

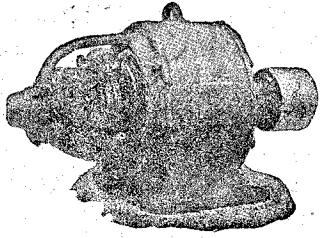
de Sabadell

MOTORS ELECTRICS

MOTO - BOMBES

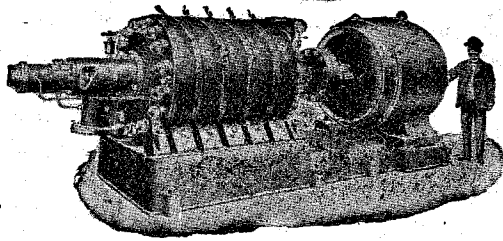
TURBINES

MATERIAL ELECTRIC

Demaneu preus i pressupostos als
UNICS REPRESENTANTS per a la comarca

Fills de JOAN LLONCH i POUS. -- Figueres

CENTRE D'ESPECIFICS

NACIONALS i ESTRANGERS

DIPOSIT D'AIGÜES MINERO

MEDICINALS - SUEROS

i VACUNES

ORTOPEDIA

PERFUMERIA

HIGIENICA

ESPECIALITATS

Farmacèutiques FERRAN

Fosfomaltina granular. Poderós
tònic reconstituent.

Neurokefaline. Especific segur i in-
fensiu per a calmar rapidament el mal de
cap i dolors nerviosos.

Matacucs vegetal. Infal·lible per a expulsar els
cucs intestinals de les criatures.

Loció capilar. Higiene del cap. Hermetosa el cabell;
evita i deté sa caiguda.

Tòpic callicida. Cura radicalment els ulls de poll i dureses
dels peus.

Dipòsit General: Farmacia FERRAN - FIGUERES

TRENCADURES

CURACIÓ RADICAL
AMB ELS

GABINET DE CALLISTA

Rambla, 7, 1.er - FIGUERES

Consultes gratuïtes de 9 a 1 i de 3 a 7

Petits braguers de goma per a nens, i faixes abdominals

La ciència ha donat un gran pas en el tractament d'aquesta molesta i perillosa malaltia, conseguint curar-la, en poc temps i en totes les edats, tal com podem provar-ho amb innombrables certificats de pacients que després de portar durant anys i anys aparells de tota mena, han pogut amb el nostre senzill tractament veure's lliures per sempre de la seva dolença.

Concessionari exclusiu per la província.

DOMÈNEG RIPOLL

PERE M. CARRÉ

Habilitat de Classes passives, de Presons i de Sanitat

CENTRE ADMINISTRATIU

Representació d'Ajuntaments, fabricants i particulars

(Unic despatx amb consulta gratis als Ajuntaments)

REPRESENTANT EN BARCELONA i MADRID

CARRER DE LA FORSA, 8, 1.er - GIRONA

TELEFON INTERURBÀ NUM. 40

Camiseria COLL

PLACA CONSTITUCIÓ, 24

FIGUERES

Es l'antiga casa de confiança per comprar camises, colls, punys, genres de punt i tota mena de roba blanca, per a senyores i nens.

CAMISES A MIDA, CONFECCIÓ ACURADA
Especilitat en vestits de batejar

KUSMA

MEDECINA SENSE PARIOR PER A L'ESTÓMAC

en les malalties del qual hi exerceix una poderosa i benefactora influència, essent qualificat per milers de metges com el SUPREM AGENT PER EXCELENCIA PER A LA CURA MES POSITIVA I EFICAÇ de les afeccions d'aquest aparell.—Demani's per farmàcies i Drogueries.

Dipòsit exclusiu en la FARMACIA FERRÁN, Pujada del Castell, 6

FIGUERES

J. FERRAN GALTER

BANQUER

COMPRA i VENDA AL COMPTAT i A TERME DE

:: :: :: PAPER SOBRE L'ESTRANGER :: :: ::

CANVI DE MONEDES

:: PRÉSTECOS SOBRE VALORS i MERCADERIES ::

: COMPTES CORRENTS : DESCOMPTES : VALORS :

:: :: :: :: CUPONS i DIPÓSIT :: :: :: ::

Carrer de Vilafant, 2 i 4 - FIGUERES

Fàbrica de glaç i Cambra Frigorífica

Per a detalls i condicions dirigir-se a la Fàbrica

Carrer de la Concepció, 17. (Telèfon 71) - FIGUERES

ALT EMPORDÀ

Periòdic setmanal nacionalista

Redacció i Administració: Cervantes, 1, pral.-Telèfon n.º 337

FIGUERES

Política: Vida ciutadana.

Preus de sotscripció: { A Figueres: 1'00 pta. trimestral.
Per fòra: 1'50 » »

A Figueres se trobarà de venda en la Llibreria d'En Josep Masdevall, carrer de Palau.

En l'Administració del setmanari hi són admesos anuncis.